

Pakistan'daki Dâvâ Taşıyıcılarından Haberler

Müşerref, Nisan 2005'te yaptığı Hindistan ziyâreti sırasında Keşmir politikalarında oldukça özel adımlar attı. İlk kez Kontrol Hattı'nın [LOC: Line-Of-Control] "kalıcı sınırlar" haline getirilmesini önerdi. Oysa Pakistan daha önce bu Kontrol Hattı'nın kalıcı sınırları temsil etmesini dâima reddetmişti.

Yine sınır meselesini, "önemsiz bir mesele" olarak tanımladı. Bu da Pakistan'ın sınırları değiştirmek veya iptal etmek istemediğini, aksine sınırların ikincil bir konu olacağı yeni bir atmosfer oluşturmak için çalışılacağını gösteren kesin bir emâre idi. Müşerref bir diğer önemli açıklamasını da Avustralya'da iken yaptı. Açıklamalarının özeti şuydu: Pakistan ile Hindistan Keşmir için tam bağımsızlıktan yana değildir, aksine Keşmir'de otonomi olmasında görüş birliği içerisindeyler. Bu ise tam olarak Hindistan'ın yıllardır önerdiği çözümün aynısıdır. Buna göre Keşmir'e Hindu Federal Birliği gölgesinde sınırlı bir otonomi öngörülebilecektir. Bu bakımdan Müşerref Hindistan'ın tüm taleplerine boyun eğmiş, Keşmir meselesini ardı ardına gelen parçalar halinde çember içine atmıştır.

Müşerref bu kuşatmayı, Hindistan ziyâreti sırasında Hindulara "yeni bir kalp" ile geldiğini söyleyerek tanımlamıştır. Önem arzeden soru şudur: Neden Hükümet, olası tüm üsluplarla tez elden bu Keşmir meselesini "çözmek" için tüm gücünü harcamaya koşturmaktadır? Elli yıl boyunca üstün ve yakışır bir çözüm için beklemiş iken böylesine alçak bir çözümün gerçekleşmesi için neden bu kadar acele edilmektedir?

Müşerref'in "tâvizlerine" göre kararlarımızı, Keşmir için self-determinasyon öngören Birleşmiş Milletler'e bırakmışız, Keşmir'in kurtulması için savaşı Cihâdî örgütleri yasaklamışız, Hindistan'ın Kontrol Hattı'nı eline geçirmesine izin vermişiz, kukla [Hinduya bağlı] Keşmir Yönetiminin meşru temsilci olmasını kabul etmişiz, Âzad Keşmir ile Kuzey bölgelerinin tartışmalı bölgeler olmasına razı olmuşuz... Tüm bunlardan sonra şimdi de Pakistan, Keşmir'in işgâl altındaki Âzad Keşmir bölgesini ve hatta Kuzey bölgelerini "Ortak Egemenlik" adı altında Hindu hegemonyası altında olmasını kabul ederek yetmiş bin şehidin kanını satmaya hazırlanmaktadır.

Gerçek şu ki Müşerref'in bu kadar acele etmesi, Amerikalıların sabrının taşıdığına ve müthiş bir iştahla beklediklerine işâret etmektedir. Zîra Keşmir, Amerika'nın bölgedeki hedeflerini gerçekleştirmesi yolu üzerindeki temel engeldir ve Keşmir meselesi yangın halinde kaldığı sürece Amerika'nın stratejik gâyelerine ve diğer yerel maksatlarına ulaşması mümkün olmayacaktır. Amerika'nın bu bölgede üç hedefi vardır. Bunlar:

Birincisi: Pakistan'da İslâmî Cihâdî eğilimlerin gelişmesini kısıtlamak, Amerika'ya ve Batı'ya hayranlık ve bağlılık duyan yeni bir nesil hazırlamaktır. Bu bağlamda Cihâdî grupların ve İslâmî örgütlerin eğitim kamplarının yok edilmesi, medreselerin reforme edilmesi ve eğitim müfredâtının değiştirilmesi gibi gereken adımlar, Keşmir meselesi yandığı sürece halledilebilecek işlerden değildir. Bu hedefin gerçekleşmesinden de Pakistan halkının Cihâd sevgisini ve ihtiyacını kaybetmesi umulmaktadır.

Bu nedenle "hassas bir etki bırakmak" yani İslâmî şahsiyeti değiştirerek, Batı'ya ve Amerika'ya hayran bir nesil oluşturarak "güzel bir görüntü sunmak" sloganını yerleştirmek Amerikan politikasının ve İslam'a karşı yürüttüğü mevcut savaşının önemli amaçlarından biridir. Zaten Müşerref de -terörizmin kökünü kurutmak amacıyla- Filistin ve Keşmir meselelerinin çözülmesi gerektiğini söyleyerek buna işâret etmiştir.

İkincisi: Pakistan'ın nükleer programını yok etmektir. Nitekim Amerika, Pakistan gibi İslâmî orduların ellerinde güçlü nükleer silahların bulunmasını kesinlikle istememektedir. Bu yüzden, tâyin edilmesine ilişkin Senato oturumu sırasında bir soruya verdiği cevapta Amerikan Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, elinde Pakistan'ın nükleer programı için bir âcil eylem plânı bulunduğunu ve bu plânı böyle bir açık oturumda ifşâ edemeyeceğini söylüyordu.

Son zamanlarda Müşerref de nükleer silahlardan vazgeçtiğini şöyle diyerek açığa vurmuştur: "Nükleer silahlanmanın terk edilmesini ve kuvvetlerin azaltılmasını önerdik." Fakat Amerika, Keşmir ve

Siyatçin gibi sorunlar çözülmeksizin, Ordu'nun ve Pakistan halkının nükleer silahlardan ve programdan kolay kolay vazgeçmeyeceğini bilmektedir.

Diğer taraftan Pakistan'ın nükleer programına karşı devletlerarası baskıları artıracak ve devletlerarası kamuoyunu tahrik edecek bir atmosfer oluşturmaya yönelik çabalar da yoğunlaştırılmaktadır. Keşmir meselesi alevli kaldığı sürece, Pakistan'ı sorumsuz bir nükleer devlet olarak tanımlayan devletlerarası bir kampanyanın başlatılması ve bu kampanyada, Pakistan'ın bu tür nükleer bombalarıyla bu "tehlikeli oyunun" sorumluluğunu taşımaktan âciz olduğunu tekrarlayıp duran bir devletlerarası kamuoyunun şekillendirilmesi kuvvetle muhtemeldir. Böylece Pakistan'ın nükleer programı, barış ve devletlerarası güvenlik için tehlike olarak görülecek iken Hindistan kendi nükleer yeteneklerini koruyabilecektir. Hatta sorunların çözülmesi halinde, şöyle bir yaygara da ortalığa saçılacaktır: *Hindistan ile Cammu ve Keşmir gibi meseleler hakkında hiçbir çekişme yokken Pakistan'ın bu tür silahları sahiplenmesine ne gerek var?*

Üçüncüsü: Pakistan'ın siyâsî ve askerî kuvvetini "Ahand Barat" [Büyük Hindistan] kapsamına dâhil ederek bir Pakistan-Hindistan cephesi oluşturup Çin'e meydan okumaktır. Bu oldukça uzun-vâdeli bir plândır ve Amerika böylelikle tek taşla iki kuş vurmak istemektedir. Bunlar;

1. Bölgenin en büyük İslâmî beldesi olan Pakistan'ı, Hindistan'ın istemci bir devleti yaparak bu bölgedeki Müslümanları uysallaştırmaktır. Bu da bölgedeki Müslümanları, Hilâfet'i yeniden kurup devletlerarası bir güç haline gelmekten alıkoymak içindir.
2. Büyük Hindistan'ı SAARC [Güney Asya Bölgesel İşbirliği Örgütü] veya herhangi bir diğer şemsiye altına sokarak Çin'i kuşatmaktır. Nitekim Hindistan İçişleri Bakanı Lâl Kışan Edvânî, Pakistan ziyâreti sırasında bu hususu î mâ edip Pakistan ile bir tür federasyon olabileceğini söylemişti.

Özellikle ticâret, kültür ve diplomatik ilişkiler gibi alanlarda birtakım "güven artırıcı önlemler" alınarak bu Büyük Hindistan'a yönelik bir atmosfer oluşturma çabalarına rağmen, Keşmir meselesi ve Hindistan ile tartışmalı olan diğer konular çözülmünceye kadar gerçek ve somut adımların atılması mümkün olmayacaktır.

Pakistan ve Hindistan, Keşmir'de bir ortak savunma hattı oluşturdukları zaman bu Büyük Hindistan amacının gerçekleşmesi daha da kolaylaşacaktır. Pakistan nükleer silahlardan arındırıldığı zaman da Müşerref gibi "aydınlar", -güya olası Amerikan saldırısından korunmak adı altında-Hindistan ile konfederasyon oluşturulması gerektiğine ilişkin "güçlü" tavsiyelerde bulunmaya başlayacaklardır. Bu konfederasyon, Pakistan'da ticâret ve yatırım yapsınlar diye Hindulara ve Sihlere kapıları sonuna kadar açacaktır. Böylece değirmenin sahibi Benya [Hindulara atfedilen bir lâkap], işçileri de Müslüman olacaktır. Bu rüya, asırlardır Hinduların uykularına girmektedir. İşte bu şimdi, Müşerref gibi ajanların yardımlarıyla gerçekleşmek üzeredir!

İşte bunlar, Hindistan'dan hiçbir karşılık beklemeksizin Keşmir meselesinin çözümünde (!) Müşerref'in her şeyden vazgeçmede neden bu kadar aceleci ve hazır olduğuna dair gerekçelerdir. Müşerref, müzâkere masalarında Pakistan'ın temsilcisi olarak değil, Amerikan çıkarlarının koruyucusu olarak görülmektedir. Ümmetin sadece iki seçeneği vardır: Ya Keşmir'in gömülmesine, İslâmî şahsiyetlerinin heder edilmesine ve nükleer yeteneklerinin ve egemenliğinin yok edilmesine suskun kalır, ya da bu bölgede İslam'ın kalkınmasını ister. Böylece nükleer silahların kaldırılmasını ve Büyük Hindistan şemsiyesi altına giren hizmetçiler olmayı reddeder. Bu durumda da Hükümetin Keşmir'e yönelik politikalarını reddetmek zorundadır. Hatta, Doğu sınırlarının açılıp Hindistan'a katılmasına çağrıda bulunan tüm ajanların seslerini kesmek zorundadır.

Yine Sömürgeciler tarafından Müslümanların arasını ayırmak için çizilen Batı sınırlarını kaldırmak ve Müslümanların geçmişte oldukları gibi Afganlı ve Orta Asyalı kardeşleriyle ortak bir İslâmî cephe oluşturmak ve bu uğurda birçok kurbanlar adamaya hazır olmak durumundadır ki böyle bir İslâmî cephenin, Müslümanları tek bir Râye altında birleştirecek Hilâfet'in kurulmasından başka bir yolla oluşturulması mümkün değildir.

Karaçi'den Taşkent'e uzanan bir Hilâfet'in, Keşmir'i veya Hindistan'ın tamamını kurtarması hiç de büyük bir sorun olmayacaktır. Bu yüzden Müslümanlar sadece bölgesel bir güç değil, bilakis Orta Doğu'daki Arap beldelerini de bünyesine katan devletlerarası bir güç olmak isteyeceklerdir. Bu

bağlamda **Hizb-ut Tahrir** / Pakistan Vilâyeti, Hükümetin Keşmir'i gömmeye yönelik projesine karşı genel bir kampanya başlatacağını duyurdu. İlk etapta 08.07.2005 Cuma günü Pakistan'ın metropollerinde yüz binlerce beyannâme dağıtıldı.

Muhakkak ki **Hizb-ut Tahrir**, tüm siyâsî ve şiddet-dışı üsluplar ile Ümmeti bu Amerikan plânına karşı harekete geçirecektir.

Burada Ümmete önlerinde iki alternatif bulunduğunu vurgulamak istiyoruz: Ya Ahand Barat ile "Büyük Hindistan" adı altında Hindu nüfuzuna girerek kölelik, ya da Hilâfet ile dünyada ve Âhirette izzet ve üstünlük... Biz, bu Ümmetin doğru yolu tercih edeceğinden eminiz. Yâ Rabbi! Bu Ümmeti koru, istikâmetini düzelt ve zâferin ile sevindir...

Hizb-ut Tahrir, Müşerref'in Keşmir ihânetine, nükleer programdan vazgeçmeye yönelik tehlikeli plânına ve Ahand Barat'a karşı Racâ Pazarı ve Ravâlpindi'de gösteri düzenledi. Gösteride, **Hizb-ut Tahrir**'in üyelerinden Usâme Hanîf, Ümmetten büyük bir kalabalığa Müşerref'in korkunç plânını deşifre edip Müşerref'in "Otonomi" veya "Ortak Yönetim" adı altında Hindistan'a sadece işgâl altındaki Keşmir'de değil, aksine aynı anda Âzad Keşmir ile Kuzey bölgelerinde de nüfuz elde etmesine imkân tanıyacağını, Müşerref'in nükleer programın düşürülmesi ve Hindu egemenliğinde Ahand Barat'a girilmesi plânının zeminini hazırlamak maksadıyla olası herhangi bir şekilde Keşmir meselesinden kurtulmak istediğini, bu durumda Ümmetin iki seçenek ile karşı karşıya olduğunu, bunların da ya zilleti tercih edip Müşerref'in ihânetine susarak nükleer programın heder edilmesi, yada izzeti tercih edip Hilâfet'i kurarak kalkınması, olduğunu ve kaldı ki artık Ümmetin Hilâfet'i kurmak için **Hizb-ut Tahrir**'in yanında mücadeleyi tercih etmeye başladığını söyledi. Bu arada düzenlenen birçok gösterilerin ve hitapların yanı sıra, geçen 08.07.2005 Cuma gününden beri Ümmet arasında, Müşerref'in tehlikeli entrikalarını Ümmete ifşâ eden on binlerce beyannâme dağıtıldı. Ayrıca Dışişleri Bakanı yaptığı açıklamada, Hükümetin Keşmir meselesini Aralık 2006'dan önce "çözmek" arzusunda olduğunu söyledi. Bunun sebebi Müşerref'in bu tarihten önce ülkenin samimi unsurlarını tasfiye etme arzusunda olmasıdır. Öyle ki Ümmeti uyandıracak ve Keşmir'de işlenen bu ihânete karşı onu harekete geçirecek kimse kalmamıştır!

Hizb-ut Tahrir'in 11-12 Temmuz günlerinde Ravalpindi, Lahor, Karaçi ve Peşâver'de düzenlenen basın toplantılarında da Keşmir meselesinin bitirilmesine yönelik Amerikan plânı anlatıldı ve Hizbin enine-boyuna tüm ülke çapında bu ihânete karşı bir kampanya başlattığı duyuruldu. Buna verilen cevap, **Hizb-ut Tahrir**'in duyurusundan dört gün sonra geldi. Müşerref yetkililerine, İslâmî hareketlere karşı operasyon düzenlemelerini emretti. Müşerref bilsin ki kendisi ancak bir avuç insanı hapsedebilir, ama 150 milyonluk Pakistan halkına asla boyun eğdiremeyecektir. Bu halk hiçbir zaman yetmiş bin şehidinin kanına ihânet etmeyecektir. Hiçbir zaman Hindu nüfuzu yerleşsin diye Kontrol Hattı'nı "açık sınırlar" olarak kabul etmeyecektir. Başındaki yöneticilerin Keşmir meselesini gömmelerine kesinlikle izin vermeyecektir. Zira Ümmet, nükleer silahlanma programından vazgeçilmesinin ve Ahand Barat şemsiyesi altına girilmesinin tehlikeli hedefinin farkındadır.

Hizb-ut Tahrir, devletin baskılarını ve tutuklamalarını hiçbir şekilde umursamadan Keşmir kampanyasını sürdüreceğine dair Ümmet'e söz vermektedir. Müşerref de kendisinden önceki Fir'avun ve Nemrud gibi tâğut yöneticilerin âkıbetlerini öğrense kendisi için iyi olur. Ellerindeki güç ve iktidar onları çok şımarttı, fakat ne askerleri ne de servetleri onları Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın bu dünyadaki cezâsından koruyabildi.

Hizb-ut Tahrir, Müşerref'in Keşmir'deki ihânetine ve nükleer silahlanma projesinden vazgeçmeye ve Ahand Barat denilen tehlikeli plânın icrâsına yönelik adımlarına karşı kampanyasının dozunu artırdı. Buna ilişkin olarak **Hizb-ut Tahrir**, el-Haydârî Mescidi, Elcâ-9, Karaçi ve İslâmâbâd'da oturma eylemleri düzenledi. Ardından 17.07.2005'te, **Hizb-ut Tahrir** üyelerinin muazzam kalabalıklara hitap ettikleri genel bir miting düzenledi. Konuşmacı üyeler şunlardı: Tâhir Ekber, Muhammed 'Azzâm, Hayyân Han ve Cenîd Eslem. Konuşmalarında Keşmir meselesi için yegâne köklü çözümün Keşmir'in Pakistan'a bütünüyle ilhâk etmek olduğunu ve Müşerref'in Keşmir'de işlediği cürümlere engel olunmaması halinde Amerikan çıkarlarının koruyucusu vasfıyla, kendi koltuğunu korumak için Âzad Keşmir ve Kuzey bölgelerinde nüfuz ve hâkimiyeti Hindulara teslim edeceğini söylediler. Şebâb, Müşerref'in bu hâinliklerini sürdürmesine göz yumdukları takdirde, sadece nükleer programdan

vazgeçilmesiyle yetinilmeyerek ileride Pakistan'ın ekonomik ve tarımsal gücünden kalan her ne varsa tümünden de vazgeçileceği konusunda Ümmeti uyardılar. Gösteriye katılanlar, Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in Medîne'de kurduğu Birinci İslâmî Devlet'in râyesi olan, üzerinde Şehâdeteyn [İki Şehâdet, Lâ İlâhe illallah ve Muhammedu'r Rasulullah] yazılı siyah bir râye olan el-'Ukâb râyelerini taşıyorlardı. Ümmet, George W. Bush'un bu satılık uşağının Pakistan arterini satmasına izin vermeyeceğine orada söz verdi. Gösteri sonunda insanlar, Hilâfet râyesi altında Ümmetin birleştirilmesine dâvet edildiler.

Bunun üzerine Pakistan Hükümeti, 19 Temmuz günü Lahor ve Rahim Yar Hân'da **Hizb-ut Tahrir** şebâbını evlerine baskınlar düzenledi ve evlerin mahremiyetini alenen çiğnedi. Lahor'da devletin alçak adamları, evlerdeki kadınlar için yanlarında kadın polis getirmediler. Erkek polisler de evlerin mahremiyetini çiğneyerek vahşice evlere girdiler. İşte bu, Müşerref'in "şeffaflığı"nın "harika" bir örneğidir. Baskınlar sonrasında Rahim Yar Hân'dan iki **Hizb-ut Tahrir** üyesini -Şehîd İkbâl ve Zâhid İkbâl- ve Lahor'dan da Suleymân Cigranvî'yi tutukladılar. Bunun dışında polisler Rahim Yar Hân'da Dr. Abdul Kayyum ile 'İbâd-ur Ra'ûf'un evlerine de baskın düzenlediler ama onları yakalayamadılar. Çünkü Hükümet, **Hizb-ut Tahrir**'in Keşmir'e ilişkin kampanyasına çıldırdı ve Keşmir meselesinin gömülmesinden sonra nükleer silahların sınırlandırılmasına yönelik tehlikeli plânı ile Ahand Barat'ın gerçekleşmeyeceğini anladı. Bunun önüne geçmek için de **Hizb-ut Tahrir** üyelerinin de aralarında bulunduğu samimi İslâmî liderlikleri hapisanelere koymak gerektiğini zannetti.

Müşerref hiç unutmaz ki Fir'avun da kendi hayatını ve tahtını korumak için İsrailoğullarının yeni doğan tüm erkek çocuklarını katletmeye başlamış ama Allah [Subhânehu ve Te'alâ] Mûsâ ['Aleyhi's Selâm]'ı Fir'avun'un kendi sarayına yerleştirmişti. Dolayısıyla **Hizb-ut Tahrir**, emrolunduğu farzı, **Râşidî Hilâfet**'i kurarak hakkıyla yerine getirmek üzere şiddet-dışı mücâdelesini sürdürecektir, devletin zulümlerini ve tutuklamalarını tamamen göz ardı ederek Müşerref'in Keşmir ihânetine karşı kalabalıkları peşinden sürüklemeye devam edecektir. Müşerref ne kadar çabalarsa çabalasın ve Amerika kuvvet ve zorbalık ile ne kadar çırpınırsa çırpınsın, nihâi zafer ve âkıbet mutlaka İslâm'ın ve Müslümanların olacaktır, bi-İznillah... İşte o gün mü'minler Allah'ın Nusreti ile ferahlayacak, Kâfirler ve münâfıklar da kinleriyle gebereceklerdir.

Müşerref'in artık zayıf düşüp iflâsa uğradığının kanıtı, çirkin iftirallara başvurmaya yönelmiş olmasıdır. Bunlardan biri de **Hizb-ut Tahrir**'in kendisine karşı bir suikast plânladığıdır. Bunun üzerine Hizb, bu iftirayı reddeden ve bunun Hizbi yasaklama ve baskı altında tutmaya yönelik bir girişim olduğunu açıklayan bir beyannâme yayınladı. Zira **Hizb-ut Tahrir** Hilâfet'i kurmak ve kapitalist nizâmı kökünden kazımak için çalışır. Nizam ise herhangi bir şahsın veya yöneticinin öldürülmesiyle değişmez. Bu değişim ancak, halkın yeni nizamın şemsiyesinde yaşamaya hazır hale getirildiği ve yönetimi değiştirmeye ehil güç sahiplerinin ikna edildiği siyâsî bir operasyon gerektirir. Böyle bir operasyon olmadan yönetim değişmez. İşte bu, Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in ilk İslâmî Devleti kurarken izlediği metoddur. Biz Müşerref'e meydan okuyoruz! **Hizb-ut Tahrir**'i yasaklasınlar diye ecnebi patronlarına yalvaracağına, haydi, **Hizb-ut Tahrir**'in fikrine karşı daha üstün bir fikir ile karşılık versin!

Hizb-ut Tahrir'in Keşmir kampanyasının ardından son zamanlarda Müşerref, **Hizb-ut Tahrir**'e yönelik baskılarını artırmaya başlamıştır. Çünkü aksi takdirde halkın, Kontrol Hattı'nın Hindu nüfuzu lehine açık sınırlar haline getirilmesini, nükleer silahlarından vazgeçilmesini ve Keşmir meselesinin gömülmesinden sonra Ahand Barat adı altında Hinduların egemenliği altına girilmesini kesinlikle reddedeceğini bilmektedir. Bir başka ifadeyle Müşerref, ihânetine karşı Ümmeti harekete geçirebilecek yetenekte olup bu yönde çalışan tüm samimi kitleleri ortadan kaldırmak istemektedir.

Açıkça ilan ediyoruz ki "Ortak Kontrol" mâzeretiyle Keşmir meselesinden vazgeçilmesine ve gömülmesine karşı yürüttüğümüz kampanyamızı ısrarla sürdüreceğiz, ne pahasına olursa olsun!